

Metka.

Spisal *Andrej Rapè.*

Mat Svetlikarjeva so bili žena reda in delavnosti.

Ta družina je imela samo eno sobo, v kateri so bivali oče, mati in njiju hči Metka, a nikdar nisi opazil kje kakega nereda.

Vsa sobna oprava je bila očetovo delo, in trdil je, da boljše oprave ne naredi nihče.

Na steni čuješ počasne udarce stenske ure. Ta ura je pač prava podoba družine, ki je vedno delavna kakor ura.

Niti enega praška ne ugledaš v njihovem družinskem svetišču. Kaj pa šele kako muho!

»Mama, jaz mislim, da ste preveč natančni. Nikogar ni k nam v obisk, a vedno pospravljate tako, kakor bi koga pričakovali«, je izpregovorila Metka nekega dne, sedeča poleg šivalnega stroja pri materi.

»Ta je pa lepa, Metka! Ali ne veš, da imamo vedno odličnega gosta v sobi? In kaj bi si ta mislil, če bi bila pri nas nered in lenoba!«

Debelo jo je pogledala hčerka, potem pa so njene radovedne oči iskale po sobi gosta.

»No, ali ni Bog vedno pri nas?«

Umolknila je Metka in razumela, pa skrbela je odsihdob, da se navadi reda. Vedno je mislila na besede materine: »No, ali ni Bog vedno pri nas?« Tako se je navadila, da bi jo bilo naposled takoj sram, če bi bil kak nered v sobi.

Pa odrasla je, in treba je bilo v šolo. Da bi videli, kako je imela vse svoje šolske reči snažne in v redu!

»Tukaj bo torbica, tu knjige, tu držala, svinčniki in peresa, a tu zvezki.«

Pa tudi svoj prostor je imela, kadar je pisala naloge.

Tam v kotu poleg okna ji je atej napravil mizico, in ondi je bilo njeno gospodinjstvo, prav samo njeno.

In menite, da je bil tu kdaj kak nered!?

Trditi smem, da je še ona sama bila redno vsak dan ob istem času, če le ni bilo kaj pesebnega, ob mizi in se je učila.

Imela je to lepo navado, da je vsak dan takoj po šoli, ko je imela še dobro v spominu, kar so gospod učitelj pravili, ponavljala, ali pa pisala naloge.

Pa so bili tudi gospod učitelj zadovoljni z njo. Prva je bila med prvimi, in vsem so jo postavljali v zgled.

Bilo je nekaj tednov pred velikimi počitnicami. V grajskem gozdu so podirali hraste. Otroci so šli ravno iz šole mimo hrasta-velikana, ki je že pokal in se majal. Leteli so mimo in kričali. Metka je po svoji navadi hodila redno, sicer hitro, a letala ni kot drugi.

Daleč so jo že pustili drugi zadaj, ko je prišla do omenjenega hrasta. »Hooo-hop«, so vpili podirači. Vsi so bili zamišljeni v delo ter so zrlí v vrh drevesa.

Po cesti mimo je prišel ravno gospod katehet, zatopljen v knjigo, iz katere je spotoma bral.

Hrast se je nagnil na cesto. Še par hipov — in ležal bo.

Metka obstane ter prestrašena gleda v gospoda, ki je šel kar dalje, nič hudega sluteč.

»Hoo-hop! . . .«

»Stojte!« je zakričala Metka na vse grlo, in gospod je pogledal kvišku pa odskočil še o pravem času. V istem trenutku pa je tudi že hrast ležal na tleh. Ubil bi bil gospoda, da ni Metka baš v tem trenutku prispela in zakričala.

Da je hitela ona iz šole kot drugi otroci, ne bi bila zamogla preprečiti nesreče.

Zahvalil jo je gospod katehet. Doma pa so ji mati zopet ponovili, kako lepa reč je red, in da ji je ravno redna hoja iz šole omogočila, da je rešila svojemu bližnjemu življenje.

Taka je bila Metka.

Če bo brala te-le vrstice, jo že kar vidim, da bo namrdnila malo ustna, češ, kaj neki to pripoveduje! Red mora biti povsod, saj je lepa reč!

* * *

In Metka je sedaj že velika, odrasla, pa dobro se ji godi. Vrla gospodinja je in srečna tudi. Na red še vedno tako pazi kakor se je naučila v mladosti od svoje matere.

Vedno so ji v mislih materine besede: »No, ali ni Bog vedno pri nas?«

Slovanske pravljice.

Priobčuje *Nik. Vrhov.*

12. Sirote in angel. *)

(Slovaška.)

ekoč je živela jako uboga vdova. Otrok je imela dosti, drugega ji je pa vsega manjkalo. Bila je dobra mati. Skrbela je za svoje otroke, kolikor je mogla. Na vse pretege je delala, da bi jih preživila; ali kaj — kosec kruha, ki ga je pridelala, je bil tako majhen, zob pa toliko! To jo je peklo. Hirala je in naposled hudo bolna legla na posteljo. Pride ji zadnja ura, in Bog pošlje angela, da

*) To pravljico smo brali nekje že poslovenjeno. Ker se nam je posrečilo, oskrbeti ji lepo podobo, jo podajemo tu iznova preloženo.